

Dimitrie Gerota

- 1867 Se naște la 17 iulie în Craiova, fiu al preotului Dimitrie Constantin Gerota și al Mariei Gerota.

- 1882 Timp de 4 ani își continuă studiile la Paris. Întors în țară, începe să practice medicina, în paralel fiind și cadru didactic.

- 1886 Este admis la Facultatea de Medicină din București.

- 1889 Este încadrat ca preparator în clinica chirurgicală (profesor C.D. Severeanu) unde va rămâne 4 ani.

- 1890 Reușește primul la concursul de anatomie patologică pentru premiul "Prof. dr. V. Babeș".

- 1892 Pe 16 iunie, obține titlul de doctor în medicină.

- 1893 Reușește primul la concursul de medic de regiment și în același an obține prin concurs bursa „Simonide” acordată de Ministerul Instrucțiunii Publice pentru perfecționare în străinătate ceea ce-i permite să plece pentru patru ani în Franța și Germania.

- 1894 Lucrează în laboratorul de anatomie al profesorilor Poirier și Farabeuf, la Paris, tot în acel an face și stagiul în serviciul de boli ale căilor urinare condus de prof. Guyon, la Paris.

- 1895 Devine asistent al Institutului de anatomie din Berlin la prof. Waldeyer.

- 1896 Publică o metodă originală de evidențiere a limfaticelor, prin injectare unui amestec de albastru de Prusia dizolvat în eter. *Procedeul Gerota* este adoptat imediat în întreaga lume și permite progrese rapide ale anatomiei sistemului limfatic. Cu unele modificări metoda este folosită și astăzi.
- 1897 Predă anatomia la Școala Națională de Arte Frumoase din București, unde îl are, ca student, pe Constantin Brâncuși, care îi fusese recomandat doctorului de tatăl său.
- 1898 E numit șef al laboratorului de radiologie al spitalului Colțea, care de abia ce fusese înființat și publică lucrarea „Razele lui Roentgen sau razele X”. În luna aprilie devine asistent al Institutului de ginecologie din București.
- 1899 Devine medic secundar în specialitatea Chirurgie prin Concurs, clasificat primul, în luna septembrie a aceluiași an este angajat de Ministerul de Război pentru a predă cursul de *Radiografie și Radioscopie* la Institutul Medico-militar din București. În luna decembrie devine asistent al Institutului de anatomie topografică și chirurgicală din București (prof. Thoma Ionescu). Tot în același an publică în colaborare cu O. Schäffer din Heidelberg *Elemente de Ginecologie*.
- 1900 Primește titlul de Doctor Docent, post pe care îl ocupă prin concurs la Facultatea de Medicină în specialitatea de Anatomia topografică și chirurgicală. În același an conduce provizoriu specialitatea de anatomie topografică și chirurgicală.
- 1900-1902 Îl îndrumă pas cu pas pe studentul de atunci Constantin Brâncuși în realizarea lucrării *Ecorșeu*.
- 1904 Termină secundariatul, candidează la catedra vacantă de urologie, dar nu este numit, fiind astfel lipsit de posibilitatea de a practica chirurgia, ceea ce îl determină să se gândească la construirea unui sanatoriu propriu. Tot în același an devine membru al Societății culturale „Ateneul Român”.
- 1907 Înființează la București, un spital „Sanatoriul Dr. Gerota” în care sunt operați și îngrijiți numeroși bolnavi, precum și un muzeu de mulaje anatomico-chirurgicale lucrate în întregime de el.
- 1913 La vârsta de 46 de ani, este mobilizat și însoțește trupele române pe frontul din Bulgaria în cel de Al Doilea Război Balcanic. Foarte probabil, prezența în rândul trupelor i-a îmbogățit și mai mult experiența profesională, ținând cont inclusiv de cazurile de holeră consemnate. Tot în același an este numit profesor titular la a doua

catedră de anatomie topografică, numirea urmărea să repare nedreptatea făcută lui Gerota, atunci când nu fusese numit la catedra vacantă de urologie.

- 1915 Este invitat să preia catedra de urologie, la care candidase cândva, dar D. Gerota refuză propunerea.
- 1916 Este ales membru corespondent al Academiei Române.
- 1926 Se unifică cele două catedre de anatomie topografică cu D. Gerota ca titular, el va ocupa această poziție până la pensionare, în 1937.
- 1929 Publică *Apendicita si celelalte maladii ale apendicelui vermiform.*
- 1936 Este arestat și încarcerat la Malmaison în urma publicării unor articole în care critică aspru persoana și politica regelui Carol al II-lea. Este eliberat în urma protestelor studenților mediciști.
- 1939 Se stinge din viață pe data de 3 martie la vârsta de 72 de ani, în București.